

Goanisse.

I varje gård där man ville ha tur,
 kunde man hålla väl med goanisse, i
 matsätt fann fiske man bäst på mat-
 sättet. I ett visst försök kunde man för va-
 je mat sätta ut mat för logan eller i
 loggalvet för goanisses räkning.
 Man kunde då förinnan se som det
 blev och man såg i loggalvet till att
 man arbetade flitigt med "slideln"
 från alla mögen till burla tväll.
 Goanisse var nämligen då så från andra
 grannar till dem som stod väl med
 honom och man hade även god tur i
 andra försök avande i gårderna.

Pekas ögat är stommalösen:

2

Pekas ögat är stommalösen var en lek
som förklarar baktens afton. Man ställde
frimman för golvsk. Därefter ställde
man sig med ryggen mot frimman för
något avstånd. Så gjordes det så med
en häpp, som man håller med båda häm-
der, och vilken man ströker mellan be-
nen, utan att bita ned åt eller till
sidan, förutom pekna till frimman
att den får omkull. Detta lek han-
de utövas av flera på en gång.

ACC. N:R. 3763

Landskap: Skåne

Härad: Fåbo

Socken: dönstads

Uppteckningsår: 1932.

Upptecknat av: Neelberg

Adress: Råbo

Berättat av: Ola Karsen

Född år 1865 i dönstads

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Felka ögat av Skomakaren: (dönstads socken)
Georgs gods till de döda:

ACC. N:R. 3763

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Kalle Jönsson
Härad: Färs. Adress: Åsboväg
Socken: dörestad. Berättat av: Hans Hansson
Uppteckningsår: 1933. Född år 1870 i dörestad.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Balande av äkommener:

Meilkekaloren:

Om man fick litet med smör:

Säpselekt:

pk.

Sörsched

Helge Åberg

1933

3763

Marzotto till de döda:

De döda som man trodde skola vandra
till en annan värld, eller kanske vandra
in sin sinne, kunde man förs med kort
från vägen. Men lifvokade dödfri, man
lockat från hjertan lades för, bland annat
det vuntliga, ett kalok slaf beammien och
även tivässa matvares som man aldrig
att de kunde belevva när de kommer
från. I v. m. lades i hjertan ett och en-
ant viktigt, som tillhört den döda och
kanns yrke ut vilket kan möjligt
kunde komma till att belevva.

Det var förvigtigt lats åtgärdar man in-
tag ty man visste ju under tiden det kunde
förkalla sig för andra sidan. —

Botande av åkommor.LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4

Som ett gäde rädd för olika slags åkommor skulle man gå till sin mors eller fars grav, sedan salen gäde mest och lämna en sten från gravon. Denna sten skulle man lägga under huvudkudden och sova på i 9 dygn, sedan man först gjordit sig med den 9 gånger på det ställe där man lude det onda. Efter det nionde dygnsk skulle man gå till kolan till gravon med stenen, sedan salen gäde mest och lägga den på gravon. Allt skulle gå "lianos" luda fram och åter.

Skåne

5010
Cronstad

sept. 1933

3763

hette k. Åberg

Bez. alla former

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNEBOK

5

"Milkakären."

"Milkakären" var en märkvärdig förefalsare vilken folk inte riktigt blev frä det klara med. Den kunde taga sig in i stallarna och taga mjälken av träna. När den kom till stallarna såg den ut som ett "nysta", och då den var ute för äkrarna liknade den en vanlig lamm.

Om man någon gång kunde komma åt att skjuta honom, så blev det en "sälårn". För att kunna skjuta milkakären måste man använda silvrekula, ty vanlig kula led inte frä lamm. Han var bindornas fösa, ty han kunde mjälka kor, ren för mjälka, säskill och måttorn.

Då man fick litet med smör.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Då man fick litet med smör då man
kämade, var det otyg med i spelet.
För att försäkras om detta och för att få
lätta med smör, skulle man ställa sig
vid ett väg skäl och känn. Man kunde
även ställa sig i ett skäl som grän-
sade upp till en grannar h. et. Hu-
vudsaken var att det var ett skäl man
stod vid. Genom detta tillvägagångs-
sätt hade man beviljat den troen som
som någon åstadkommit vid djuren
för att dessa skulle lämna mindre
kvalitet i mjölken som man kände.

Lappskotte.
 LUNDUNIVERSITETENS
 FOLKLÄROUNGSÄMBETET

7

Väpfr skott var något åtyg som
 man vis balens nedjäng fick på sig
 i vinden, och blökla var något som
 man kunde råka ut för då man gick
 över en bölle. Det verna två sjukdom-
 mar skulle man påstå en blomma
 som heter "lammvellen" och på denna
 skulle man lägga salt på, varefter
 man kavelade detta mellan två
 stannar och därpå lättryka det stäl-
 le där det onda befanns. Man skulle
 sålunda uttätta detta vad man gick
 mer och bästa del som lammvellen mot
 vinden.